

Панікаренко Андрій Миколайович

Андрій Миколайович народився в селі Криниці 25 березня 1973 року. Тут закінчив місцеву школу, після чого вступив до Олександрівського СПТУ 148. Андрій був простим сільським хлопцем – веселим, добрим, повариським та працюючим.

Коли сім'я переїхала до Новоандріївки, хлопець пішов працював трактористом у колгосп «Світанок», потім його трудовий шлях продовжився на шахті «Білозерська».

У кожному колективі Андрія пам'ятають життєрадісним, усміхненим, готовим прийти на допомогу. Декілька років Андрій Миколайович працював у бригаді з благоустрою селищної ради – дбав про чистоту та охайність маленької батьківщини.

Матуся пригадує: «З дитячих років Андрій завжди про всіх піклувався, не міг пройти осторонь покинутої тваринки. Завжди був підтримкою та надійною опорою для мене, своїх сестер та племінників. У мене постійно у пам'яті його щирі очі та лагідна посмішка»

У квітні 2022 року Андрія Миколайовича призвали до лав Збройних Сил України. Враховуючи його цивільну спеціальність, потрапив до ракетно-зенітних військ. Проходив навчання на Хмельниччині, а після виконував бойові завдання на рідній Донеччині. Він відстоював рідну землю, мріяв звільнити Донецьку область від окупації та повернути цілісність України.

Взимку 2023 року Андрій Миколайович разом із побратимами стояли на лінії зіткнення на Куп'янському напрямку, що на Харківщині. Саме тут, 23 січня 2024 року біля села Двурічне і обірвалося життя Захисника...

Осиротіла мати, дві сестри та племінники...

